De pastorale en geestelijke bijstand aan mensen met een ongeneeslijke ziekte

Bij gelegenheid van de 15e Wereld Dag voor de Zieken, 11 februari 2007

Paus Benedictus XVI
8 december 2006

1. Dierbare Broeders en Zusters,
Op 11 februari 2007, wanneer de Kerk de liturgische gedachtenis van Onze Lieve Vrouwe van Lourdes viert, zal de Vijftiende Werelddag van de Zieken in Seoel, Korea, worden gevierd. Een aantal vergaderingen, conferenties, pastorale ontmoetingen en liturgische vieringen zullen met vertegenwoordigers van de Kerk in Korea, gezondheidszorgpersoneel, de zieken en hun families plaatsvinden. Nogmaals richt de Kerk zich tot hen die lijden en vraagt om aandacht voor ongeneeslijk zieken, waarvan velen in een terminale fase zijn. Zij bevinden zich op ieder continent, in het bijzonder op plaatsen waar de armoede en de ontbering immense ellende en zorg veroorzaken. Bewust van dit lijden, zal ik geestelijk aanwezig zijn bij de Wereld Dag van de Zieken, verenigd met hen die elkaar ontmoeten om te spreken over de situatie van de ongeneeslijk zieken in onze wereld en de inspanningen van Christelijke gemeenschappen aan te moedigen in hun getuigenis van de tederheid en genade van de Heer.

2
De ziekte brengt onvermijdelijk een ogenblik van crisis en nuchtere confrontatie met de eigen persoonlijke situatie. De vooruitgang in de gezondheidswetenschappen geeft vaak de noodzakelijke middelen om deze uitdaging, op zijn minst met betrekking tot zijn fysieke aspecten, tegemoet te treden. Het menselijke leven heeft echter intrinsieke beperkingen, en vroeg of laat eindigt zijn leven met de dood. Dit is een ervaring waartoe elk menselijk wezen wordt geroepen, en één waarop hij of zij moet worden voorbereid. Ondanks de vooruitgang van de wetenschap, kan niet voor elke ziekte een behandeling gevonden worden, en daarom ontmoeten we in de ziekenhuizen, hospices en verzorgings- en verpleegtehuizen over de hele wereld het lijden van onze vele broeders en zusters die ongeneeslijk ziek of terminaal zijn. Bovendien ervaren vele miljoenen mensen in onze wereld nog ongezonde levensomstandigheden en de gebrekkige toegang tot de hoogstnodige medische middelen, vaak slechts alleen van minimale aard, met het resultaat dat het aantal mensen dat “ongeneeslijk” beschouwd wordt nog steeds toeneemt.

3
De Kerk wenst de ongeneeslijke en terminale patiënten te steunen door op te roepen tot de juiste sociale politiek, dat kan helpen om de oorzaken van vele ziekten te elimineren en aan te sporen tot een betere zorg voor de stervenden en voor hen, waarvoor geen medische remedie beschikbaar is. Er is een behoefte om een beleid te bevorderen dat tot voorwaarden leidt waarbij mensen zelfs ongeneselijke ziekten op een waardige manier kunnen dragen en op een waardige manier kunnen sterven. Hier is het noodzakelijk om nogmaals te beklemtonen dat er behoefte is aan palliatieve zorgcentra die integrale zorg verstrekken, die de zieken de menselijke hulp en de geestelijke begeleiding geven die ze nodig hebben. Dit is een recht dat iedere mens

heeft, een recht waartoe iedereen gehouden is deze te verdedigen.

Hier zou ik de inspanningen van hen willen aanmoedigen die dagelijks werken om ervoor te zorgen dat ongeneeslijke en terminale zieken, samen met hun families, adequate en liefdevolle zorg ontvangen. Naar het voorbeeld van de barmhartige Samaritaan heeft de Kerk altijd een bijzondere zorg voor zwakkeren getoond. Door haar individuele leden en instellingen blijft zij de lijdende en stervende bijstaan, en streeft er daarbij naar om hun waardigheid op deze significante ogenblikken van het menselijk bestaan te bewaren. Veel van deze personen – professioneel personeel in de gezondheidszorg, pastoraal werkenden en vrijwilligers – en instellingen over de hele wereld dienen onophoudelijk de zieken, in de ziekenhuizen en in palliatieve zorgcentra, op straat, in huisvestingsprojecten en parochies.

4
Dan wil ik mij richten tot mijn dierbare broeders en zusters die aan ongeneeslijke en terminale ziekten lijden. Ik moedig u aan om het lijden van de gekruisigde Christus te overwegen, en verenigd met Hem zich tot de Vader te wenden in het volle vertrouwen dat elk leven, en uw leven in het bijzonder, in Zijn handen is. Vertrouw dat uw lijden, verenigd met die van Christus, voor de behoeften van de Kerk en de wereld vruchtbaar zal blijken te zijn. Ik vraag de Heer om uw geloof in Zijn liefde te versterken, vooral tijdens deze beproevingen die u ervaart. Het is mijn hoop dat, waar u ook bent, u altijd de geestelijke aanmoediging en de sterkte zult vinden die nodig is om uw geloof te voeden en u dichter bij de Vader van het Leven te brengen. Door haar priesters en pastorale werkers, wil de Kerk u bijstaan en staat aan uw kant, u helpend in uw uur van nood en daarmee stelt zij Christus eigen liefdevolle genade tegenwoordig voor hen die lijden.

Samenvattend vraag ik de kerkelijke gemeenschappen over de hele wereld, en in het bijzonder die gewijd zijn aan de dienst aan de zieken, om met de hulp van Maria, Salus Infirmorum, de effectieve getuigen te zijn van de liefhebbende zorg van God onze Vader. Moge de Gezegende Maagd, onze Moeder, hen die ziek zijn troosten en iedereen ondersteunen die hun leven, als de barmhartige Samaritaan, hebben gewijd aan het genezen van de fysieke en geestelijke wonden van hen die lijden. Verenigd met elk van u in gedachten en gebed, verleen ik van harte mijn Apostolische Zegen als belofte van sterkte en vrede in de Heer.

Vanuit het Vaticaan, 8 december 2006

Paus Benedictus XVI

Volgende pagina: oorspronkelijke Engelse tekst

Papal Message for World Day of the Sick

“The Need for More Palliative Care Centers”

Dear Brothers and Sisters,
On 11 February 2007, when the Church keeps the liturgical memorial of Our Lady of Lourdes, the Fifteenth World Day of the Sick will be celebrated in Seoul, Korea. A number of meetings, conferences, pastoral gatherings and liturgical celebrations will take place with representatives of the Church in Korea, health care personnel, the sick and their families. Once again the Church turns her eyes to those who suffer and calls attention to the incurably ill, many of whom are dying from terminal diseases. They are found on every continent, particularly in places where poverty and hardship cause immense misery and grief. Conscious of these sufferings, I will be spiritually present at the World Day of the Sick, united with those meeting to discuss the plight of the incurably ill in our world and encouraging the efforts of Christian communities in their witness to the Lord’s tenderness and mercy.

Sickness inevitably brings with it a moment of crisis and sober confrontation with one's own personal situation. Advances in the health sciences often provide the means necessary to meet this challenge, at least with regard to its physical aspects. Human life, however, has intrinsic limitations, and sooner or later it ends in death. This is an experience to which each human being is called, and one for which he or she must be prepared. Despite the advances of science, a cure cannot be found for every illness, and thus, in hospitals, hospices and homes throughout the world we encounter the sufferings of our many brothers and sisters who are incurably and often terminally ill. In addition, many millions of people in our world still experience in sanitary living conditions and lack access to much-needed medical resources, often of the most basic kind, with the result that the number of human beings considered "incurable" is greatly increased.

The Church wishes to support the incurably and terminally ill by calling for just social policies which can help to eliminate the causes of many diseases and by urging improved care for the dying and those for whom no medical remedy is available. There is a need to promote policies which create conditions where human beings can bear even incurable illnesses and death in a dignified manner. Here it is necessary to stress once again the need for more palliative care centers which provide integral care, offering the sick the human assistance and spiritual accompaniment they need. This is a right belonging to every human being, one which we must all be committed to defend.

Here I would like to encourage the efforts of those who work daily to ensure that the incurably and terminally ill, together with their families, receive adequate and loving care. The Church, following the example of the Good Samaritan, has always shown particular concern for the infirm. Through her individual members and institutions, she continues to stand alongside the suffering and to attend the dying, striving to preserve their dignity at these significant moments of human existence. Many such individuals — health care professionals, pastoral agents and volunteers — and institutions throughout the world are tirelessly serving the sick, in hospitals and in palliative care units, on city streets, in housing projects and parishes.

I now turn to you, my dear brothers and sisters suffering from incurable and terminal diseases. I encourage you to contemplate the sufferings of Christ crucified, and, in union with him, to turn to the Father with complete trust that all life, and your lives in particular, are in his hands. Trust that your sufferings, united to those of Christ, will prove fruitful for the needs of the Church and the world. I ask the Lord to strengthen your faith in his love, especially during these trials that you are experiencing. It is my hope that, wherever you are, you will always find the spiritual encouragement and strength needed to nourish your faith and bring you closer to the Father of Life. Through her priests and pastoral workers, the Church wishes to assist you and stand at your side, helping you in your hour of need, and thus making present Christ's own loving mercy towards those who suffer.

In conclusion, I ask ecclesial communities throughout the world, and particularly those dedicated to the service of the infirm, to continue, with the help of Mary, Salus Infirmorum, to bear effective witness to the loving concern of God our Father. May the Blessed Virgin, our Mother, comfort those who are ill and sustain all who have devoted their lives, as Good Samaritans, to healing the physical and spiritual wounds of those who suffer. United to each of you in thought and prayer, I cordially impart my Apostolic Blessing as a pledge of strength and peace in the Lord.

From the Vatican, 8 December 2006

Benedictus PP. XVI